

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทั้งรายวิชาภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ ที่บันทึกไว้เป็นวรรณกรรมและวรรณคดีอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545 : 3) ผู้ที่มีทักษะภาษาไทยจะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดความเข้าใจและแสวงหาความรู้ในการศึกษาวิชาสาขาต่าง ๆ ได้ ในระดับประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษาของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย จึงควรที่จะปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ถูกต้องเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กรมวิชาการ. 2545 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดการเรียนรู้ไว้ใน มาตรา 24 สรุปได้ว่า สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน การเขียนและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยจึงได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การติดต่อสื่อสาร โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนทุกช่วงชั้น ได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทย จึงมุ่งให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นความเข้าใจ แสวงหาความรู้อย่างมีเหตุผล (กรมวิชาการ. 2544 : 3-6) การสอนภาษาไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข กระทรวงศึกษาธิการ

เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย จึงกำหนดแนวทาง ในการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2539 – 2550 เรื่อง หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นเป็นพิเศษ ในด้านพื้นฐานภาษาไทย เพื่อรองรับการพัฒนาความรู้และทักษะในระดับ ที่สูงขึ้น (ทศพร เกตุดอนอม. 2540 : 69)

จุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สรุปได้ว่า เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่านการเขียน และรักการศึกษาค้นคว้าให้มีความรู้อันเป็นสากล เกิดทักษะในการดำเนินชีวิต ในการดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี มีประสิทธิภาพในการผลิตและบริการ เข้าใจ ประวัติศาสตร์ของชาติไทย เป็นพลเมืองดีมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม รวมถึงรักประเทศชาติ และท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะความสามารถ ทางความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ควบคุมคุณธรรมของผู้เรียนให้ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ของผู้เรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาตามศักยภาพ ตามความสนใจ ช่วยเหลือแนะนำ ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการเรียนและการทำแบบฝึกทักษะและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนา คุณภาพของนักเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษาโดยครูมีบทบาทสำคัญในการคิดค้นหาวิธีการ นวัตกรรม จัดเตรียมประสบการณ์เรียนรู้ด้วยการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และมีการประเมินผล เพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนด ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่ ต้องการได้ (“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ,” 2542 : 21-22)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษาที่ผ่านมา ยังประสบปัญหา ด้านการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด การใส่สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ การแต่งประโยค การใช้ภาษาในการสื่อสารไม่เหมาะสมกับ กาลเทศะ ล้วนแต่ขาดทักษะในการอ่านและการเขียนทั้งสิ้น ซึ่งส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทยยังอยู่ในระดับต่ำ จากการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ระดับโรงเรียน พบว่าระหว่างปีการศึกษา 2545-2547 พบว่า 3 ปี ย้อนหลัง ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.00, 68.84, 69.48 ซึ่งไม่ถึงเกณฑ์โรงเรียน ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. 2546 : 1-3) ปัญหา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ดำนั้น จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนจำนวนหนึ่งอ่านหนังสือได้ไม่คล่อง ออกเสียงและเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่ยากและคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และนักเรียนส่วนมากจะเขียนได้ถูกต้องเฉพาะคำที่ง่ายเท่านั้น พฤติกรรมที่เกิดขึ้นถือเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ซึ่งทำให้นักเรียนขาดทักษะในการสื่อสารที่ถูกต้อง และส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้อาจมีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น ตัวครูผู้สอน เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เอกสาร สื่อ และเทคนิควิธีสอนที่ดี ครูขาดการสอนซ่อมเสริมและไม่ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ รวมทั้งไม่ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในยุคปฏิรูปการศึกษาคูได้รับหน้าที่พิเศษรับผิดชอบมากขึ้น นอกจากการสอนและกิจกรรมของทางโรงเรียน การช่วยเหลืองานกิจกรรมหน่วยงานองค์กรท้องถิ่นในชุมชนมีมาก จึงทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง และการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายรายวิชาภาษาไทย (เรวดี อาษานาม. 2537 : 317-321) ด้านผู้ปกครอง ทั้งบุตรไว้กับตายาย ทำให้ขาดการเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรวมทั้งก่อปัญหาต่อสังคมหลายอย่าง ด้านตัวผู้เรียนขาดการดูแลเอาใจใส่ จึงถือเป็นปัญหาสำคัญของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 จึงทำให้ไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย (พริ้มเพราวดี หันตรา. 2545 : 79) ส่งผลให้เกิดวิกฤติทางด้านคุณภาพการศึกษา

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหา และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น โดยการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแก้ปัญหาด้วยการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้สอนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้เพราะแบบฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย (กรมวิชาการ. 2538 : คำนำ) และเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่เสริมให้ผู้เรียนได้เรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2545 : 130 - 134) การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำยากหรือคำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ประกอบการเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนคำยากหรือคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้ถูกต้องแม่นยำ เกิดความชำนาญ และลึกซึ้ง ตามศักยภาพและความสนใจและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตลอดจนใช้ภาษาสื่อสารได้ถูกต้อง ตรงตามความหมาย ถูกต้องตามกาลเทศะ และมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้อย่างมีความสุข ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ มุลดี (2546 : บทคัดย่อ) และปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : บทคัดย่อ)

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ควรจัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและตรงกับพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ควรใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2545 :131) ซึ่งสอดคล้องกับ (ประทีป แสงเปี่ยมสุข. 2538 : 53) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยและสอดคล้องกับ (อนงค์ศิริ วิชาลัย. 2536 : 27) ที่กล่าวว่า ถ้านักเรียนฝึกมาก ๆ บ่อยๆ จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น อันเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นควรได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำตั้งแต่เริ่มเรียนเพื่อให้นักเรียน ได้รู้และใช้คำพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้เพราะคำพื้นฐาน เป็นคำที่นักเรียนใช้บ่อย จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านเขียนและคิดคำใหม่ได้เร็วขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำนั้นๆ มาก่อนเข้าใจความหมายการออกเสียงได้ชัดเจน จึงสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ควรจัดให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำตั้งแต่ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและเหตุผลดังกล่าว จึงสนใจพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนคำสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย แบบฝึกทักษะในการปฏิบัติ จำนวน 5 แบบฝึกทักษะ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองในการแก้ปัญหา การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล ได้รวบรวมคำพื้นฐานจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน เล่ม 1 เล่ม 2 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 109 คำ พิจารณาคำที่เขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ 80 คำ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และผู้บริหาร โรงเรียน นักการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

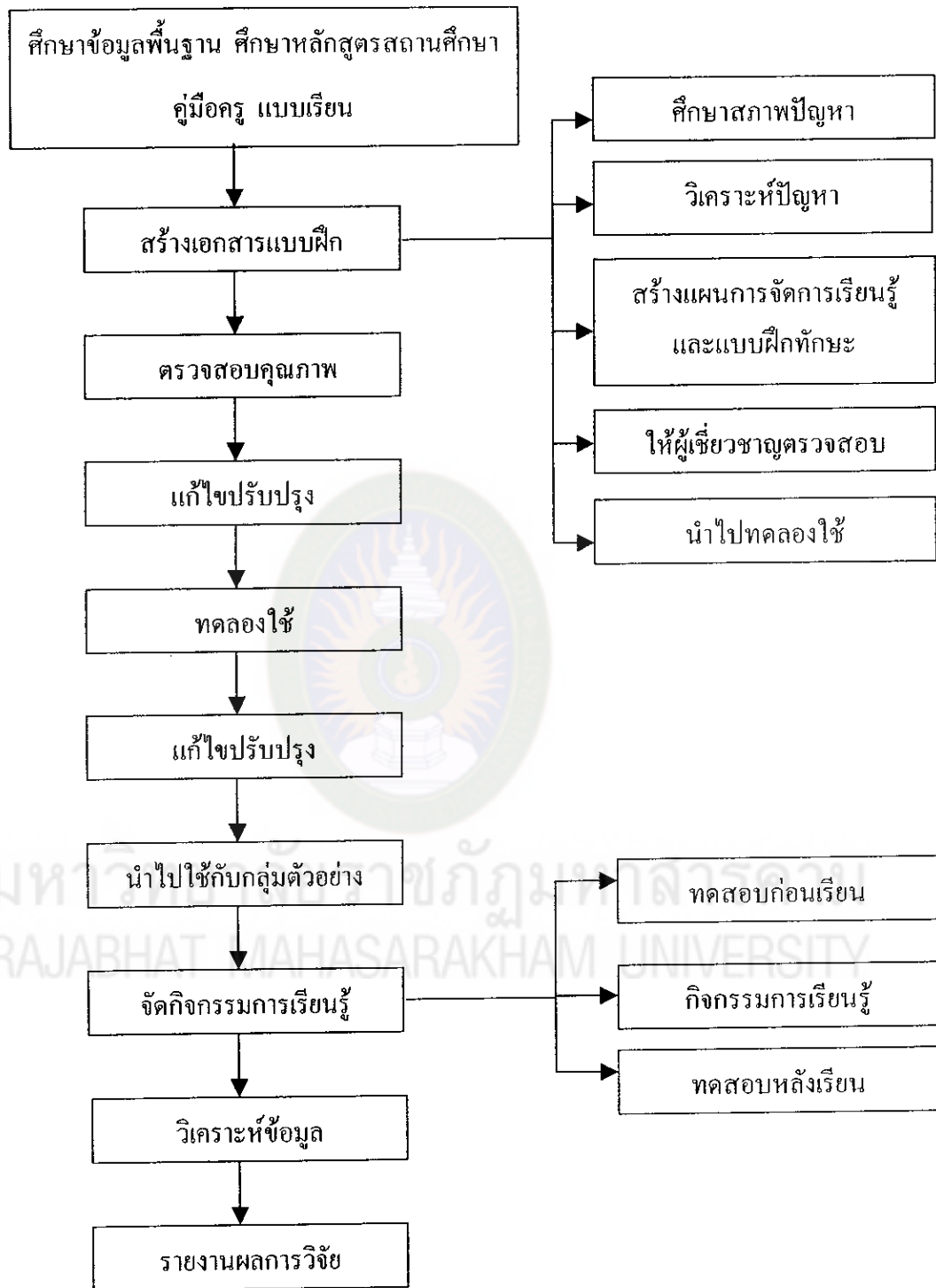
1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 134) และสุพล วังสินธุ์ (2538 : 8) เป็นกรอบแนวคิดดังนี้

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 78 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 36 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีปัญหาครูผู้สอนสามารถควบคุมได้

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 วันที่ 24 เดือน มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 3 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ใช้เวลาในการสอน 18 ชั่วโมง เป็นเวลา 9 วัน วันละ 2 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนเอง

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด การเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. คำที่นำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้รวบรวมคำที่เขียนไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด จำนวน 109 คำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา เล่ม 1 และเล่ม 2 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 109 คำ พิจารณาคำที่เขียนไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดได้ จำนวน 80 คำ นำคำดังกล่าวไปหาความยากง่าย โดยการไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนที่ทดสอบจำนวน 78 คน วิธีการทดสอบ โดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอกนำคะแนน ที่เขียนถูกต้องกับ

จำนวนนักเรียนที่ตอบทั้งหมด หาค่าความยากง่ายแล้วนำค่าของค่าแต่ละคำมาจัดกลุ่มความยากง่าย ที่มีค่าระดับความยากและยากมาก ค้าง่ายและง่ายมาก ได้นำค่าที่มีค่าความยากและยากมาก จำนวน 45 คำ มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนใช้คำได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

$$\text{ค่าความยาก (P)} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่เขียนคำแต่ละคำถูกต้อง}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$$

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน โดยวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น

2. แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทหนึ่ง สำหรับให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กิจกรรมฝึกเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกดจำนวน 9 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยแบบฝึกทักษะปฏิบัติจำนวน 5 แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าพัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัย จะใช้สอนในชั้นฝึก ทักษะปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

- 2.1 ประสมคำจากภาพ
- 2.2 เขียนสะกดคำจากคำอ่าน
- 2.3 เติมอักษรที่ขาดหายไปให้ได้ใจความ
- 2.4 เติมความหมายของคำ
- 2.5 แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

3. การสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และ ตัวการันต์ มาประสมกัน ให้มีความหมายที่ถูกต้อง ตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำดังกล่าวใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

4. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง คำศัพท์ที่ได้จากหนังสือภาษาไทย จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน เล่ม 1 เล่ม 2 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งนักเรียนเขียนสะกดคำผิดและ

ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและดำเนินการหาความยากง่ายและนำมาสร้างแบบฝึกทักษะ จำนวน 45 คำ

5. **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. **ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ** หมายถึง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

7.1 เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทุกคนสามารถทำคะแนนในแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของแบบฝึกแต่ละชุด

7.2 เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ที่นักเรียนทุกคนสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

8. **ดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index)** หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. ทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูมีคุณภาพ และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกำหนด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3. โรงเรียนมีสื่อการสอนที่ได้มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด